27/11/2019

Μια ευχή για κάθε κομμένο δάκτυλο!

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο Ιάκωβος γεννήθηκε από χριστιανούς γονείς στην περσική πόλη Έλαπα ή Βηλάτ, ανατράφηκε με τα νάματα της Πίστεως και νυμφεύθηκε μια χριστιανή κοπέλα. Ο Πέρσης βασιλιάς Ισζδιγέρδης εκτιμούσε τον Ιάκωβο για τα χαρίσματα και τις δεξιότητες του και τον κατέστησε αξιωματούχο στην αυλή του. Κολακευμένος ο Ιάκωβος από την αγάπη του βασιλιά, παραπλανήθηκε και άρχισε να θυσιάζει κι αυτός στα είδωλα που προσκυνούσε ο Πέρσης ηγεμόνας.

Πληροφορήθηκαν το γεγονός η μητέρα και η σύζυγος του Ιακώβου. Του έγραψαν τότε μια επιστολή επιτιμητική, θρη-νολογώντας για το κατάντημά του να γίνει αποστάτης της Πίστεως και πνευματικά νεκρός και, τέλος, τον ικέτευαν να μετανοήσει και να επιστρέψει στον Χριστό. Συγκλονισμένος από την επιστολή που

διάβασε ο Ιάκωβος μετάνιωσε πικρά και με παρρησία πήγε στον βασιλιά και ομολόγησε την πίστη του στον Κύριο Ιησού Χριστό. Οργισμένος ο βασιλιάς, τον καταδίκασε σε θάνατο μ' ένα ιδιαίτερα φρικτό μαρτύριο: θα κατατεμάχιζαν το σώμα του, σταδιακά, μέχρι να εκπνεύσει. Οι δήμιοι εκτέλεσαν κατά γράμμα τη διαταγή του μοχθηρού Ισζδιγέρδη και κατέκοψαν πρώτα τα δάχτυλα των άκρων του Ιακώβου, ύστερα τα χέρια, τα πόδια, τους βραχίονες, τους ώμους. Στο τέλος έμεινε μόνο η κοιλιά και το κεφάλι του, που αποκόπηκαν επίσης. Σε κάθε κατατομή μέλους ο συντετριμμένος από τη μετάνοια μεγαλομάρτυρας ανέπεμπε ευχαριστία στον Θεό. Οι πληγές του ανέβρυζαν μια άρρητη ευωδία, σαν κυπαρισσιού. Καθαρθείς από τη βαριά αμαρτία του μέσα στο λουτρό του αίματός του, ο εξαίσιος Ιάκωβος παρέδωσε τη ψυχή του στον Χριστό, τον Θεό, και πέρασε ενδόξως στη Βασιλεία των Ουρανών. Τελειώθηκε δι' αποκεφαλισμού περί το έτος 400. Η τιμία κάρα του βρίσκεται στα Ρώμη και μέρος των λειψάνων του στην Πορτογαλία, όπου τιμούν τη μνήμη του στις 23 Μαΐου.

Όταν οι δήμιοι απέκοψαν τον αντίχειρα του δεξιού χεριού του αγίου Ιακώβου, εκείνος ανεβόησε: «Πρόσδεξαι, Κύριε, τον πρώτο κλάδο, που σαν την άμπελο κλαδεύεται, ώστε εν καιρώ να βλαστήσει νέος κλάδος». Στην αποκοπή του δεύτερου δακτύλου του είπε: «Δέξου, Κύριε, και τον δεύτερο κλάδο του δέντρου που εφύτευσεν η δεξιά Σου». Στο τρίτο δάκτυλο που του απέκοψαν είπε: «Ευλογώ Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα». Στην αποκοπή του τέταρτου αναφώνησε: «Συ που δέχθηκες τη δοξολογία από τα τέσσερα Ιερά ζώα (σύμβολα των τεσσάρων Ευαγγελιστών), δέξου το μαρτύριο του τέταρτου δακτύλου μου». Στο πέμπτο δάκτυλο που του έκοψαν, είπε: «Ας είναι πεπληρωμένη η χαρά μου όπως των πέντε φρονί-μων παρθένων στη γαμήλια εορτή!». Στην αποκοπή του έκτου δακτύλου, είπε: «Δόξα Σοι, Κύριε, ο οποίος την Έκτη Ώρα εξέτεινες τα πανάχραντα χέρια Σου επί του Σταυρού, διότι με αξίωσες να Σου προσφέρω το έκτο μου δάκτυλο». Όταν του έκοψαν το έβδομο δάκτυλο, είπε: «Όπως ο Δαυίδ Σε αινούσε επτάκις της ημέρας, Σε υμνολογώ διά του εβδόμου δακτύλου μου που απετμήθη προς χάριν Σου». Μετά το όγδοο που αποκόπηκε, είπε: «Την όγδοη ημέρα Συ, Κύριε, περιετμήθης». Μετά την αποκοπή του ενάτου είπε: «Την ένατη ώρα, Χριστέ μου, παρέδωσες το Πνεύμα Σου στα χέρια του Πατρός Σου, κι εγώ Σου προσφέρω ευχαριστία το μαρτύριο του ενάτου δακτύλου μου». Στην αποκοπή του δεκάτου δακτύλου, είπε: «Εν δεκαχόρδω ψαλτηρίω Σοι ψαλώ, Θεέ μου, και Σε ευχαριστώ ότι με αξίωσες να υπομείνω την αποκοπή των δέκα δακτύλων των δύο χειρών μου, για τις Δέκα Εντολές που εγράφησαν σε δύο πλάκες». Ω! Εξαίσια πίστη και αγάπη! Ω ευγένεια ψυχής του ανδρείου αθληφόρου του Χριστού Ιακώβου.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος -Νοέμβριος, εκδ. Άθως, σ. 249-250, 254-255)